

ка въ тѣзи часть на небе-то; зашто-то тя не са намѣрвала въ точна-та небесна карта, въ коя-то были забѣлѣжены всички звѣзды отъ помената-та величина. Галле съ голѣмо нетърпѣніе очаквалъ слѣдующая вечерь, за да рѣши по дѣйствително-то движеніе на подозрѣвана-та звѣзда — была ли е тя дѣйствително планета-та, толкозъ чудно открита отъ анализа на Леверрье. Настанѣла ноцъ-та. Телескопъ-тъ пакъ былъ насоченъ къмъ звѣзда-та, за коя-то е приказка-та — и ето! Тя са помѣстила отъ прѣдишното си мѣсто по сѣщо-то направленіе и съ сѣща-та скоростъ, каквы-то съвършенно отговаряли на теорія-тя на Французскый геометръ! Тържеството было съвършенно; планета-та была дѣйствително намѣрена. Извѣстие-то за нейно-то открытіе бърже са разнесло на всякъдѣ. Тя очудила всички образованъ мѣръ.

Голѣма-та точность, съ коя-то было прѣдсказано мѣсто-то на планета-та, кое-то са намѣрвало по-малко отъ **единъ градусъ** настрана отъ дѣйствително-то ѳ положеніе, внушила най-голѣмо довѣріе къмъ съвършенство-то на анализа на Леверрье, и зачудила най-стары-тѣ и най-учены астрономы. Ако негдѣ и да е сѣществувало сѣмнѣніе въ възможното рѣшеніе на толкозъ заплетена задача, ако нѣкой и да е считалъ теорія-та на Леверрье само като едно прѣѣрасно, гениално, правдоподобно и въ сѣщо-то време непрѣложимо на практика-та умозрѣніе, то сега дѣйствително-то открытіе на планета-та расѣяло всички недоумѣнія и прекратило всички недоброжелателны мълвы.

Въ сѣщо-то време, сѣкашъ че за по-голѣмо подкрѣпленіе на вѣрны-тѣ исчисления на Леверрье, са открыло, че единъ младъ Англійскы математикъ Адамсъ, въ Кембриджъ, рѣшилъ сѣща-та задача и достигналъ резултаты почти еднаквы съ резултаты-тѣ на французскыя геометръ. Това чудно съвпаденіе на резултаты-тѣ, достигнхто отъ двама непознаты единъ другиму математицы, кои-то основали свои-тѣ изслѣдванія на едны и сѣщы данны, и кои-то съвършенно по-различны начини достигнали сѣща-та цѣль, подтвърдило съвършенно, както ще видимъ по-долу, точность-та на получено-то рѣшеніе.

Като са научихъ, че Леверрье съобщилъ на Академія-та на Наукы-тѣ въ Августъ 1846 год. крайны-тѣ резултаты на свои-тѣ исчисления, азъ незабавно написахъ въ Парижъ, като са моляхъ да ми съобщатъ исчислено-то мѣсто на нова-та планета и въ сѣщо-то време да ми дадѣтъ таквизи указанія, кои-то да ми помогнѣтъ да я намѣря при помощъ-та на голѣмыя рефракторъ на Синсинатска-та обсерваторія. Но прѣди да достигне писмо-то ми назначеніе то си, планета-та была намѣрена и извѣстие-то за открытіе-то ѳ скоро достигнхло въ Съединены-тѣ Щааты. Почти невъзможно ми бѣше да повѣрвамъ това нѣщо и азъ бѣхъ готовъ да помоля, че прѣдсказаніе-то за положеніе-то на планета-та было е по погрѣшка пріето за дѣйствително-то ѳ открытіе. Въ борба-та съ сѣмнѣніе-то, азъ чакъхъ мръкваніе-то съ таквозъ нетърпѣніе и съ таквизи развълнуваны чувства, какви-то человекъ може ласно да си въобрази. Азъ нѣмахъ нито звѣздна карта, коя-то да ма рѣководи както търся планета-та, нито меридіонална трѣба, съ коя-то да можъ да я открѣя по движеніе-то ѳ; но са надѣвахъ, че сила-та на нашія голѣмъ телескопъ ще бѣде достаточна изведнажъ да отличи планета-та отъ неподвижны-тѣ звѣзды, поради голѣмина-та на нейныя ди с к ѣ.